

בכור שור ר"ה טז:

רש"י שם להנאתך ולטובתך, ואגב אפרש המשך הפסוקים ע"פ פרש"י שפי' ואעשך שם אתה זוכה לבנים ואגדלה וגו' שאודיע טבעך בעולם דלכאורה קשה מאי איכפת לאברהם אם יודיע טבעו בעולם דאין מדת הצדיקים להקפיד על כך, ויבואר ע"פ מ"ש בדרושי אמ"ש בסנהדרין דף ע"א (ע"ב) פזור כו' לצדיקים רע להן ורע לעולם כנוס כו' הנאה להם והנאה לעולם ע"פ מ"ש פ"ק דקידושין (מ' ע"ב) שכל העולם נידון אחר רובו ועל רוב הרשעים בעולם רובא נינהו כמ"ש פרק אמר להם הממונה (ל"ח ע"ב) ראה הקב"ה שהצדיקים מועטים כו' ולכן כנוס לצדיקים שהם קבועים ויושבים במקומם וקיי"ל כל קבוע כמחצה על מחצה דמי ואז הנאה להם והנאה לעולם כמ"ש בקידושין שם (מ' ע"ב) אשריו שהכריע עצמו וכל העולם לזכות דודאי הקב"ה מטה כלפי חסד כעין מ"ש בגמ' לקמן אבל פיזור לצדיקים ואינם קבועים הרי מוכרעים הם וכל העולם לכף חובה מחמת רוב רשעים.

והנה כאן כתיב לך וכו' וכפרש"י להנאתך לטובתך, וקשה מה זו טובה יש הלא אחד היה אברהם ואומות העולם כולם רשעים ועד עתה שהיה קבוע היה העולם נידון כמחצה על מחצה וכשצוהו להיות נודד ולפזר רגליו יהיה רע לו ורע לעולם לזה בישרו ואעשך לגוי גדול ע"פ

אלעשא גוי אחד שאל את ר' יהושע בן קרחה פתיב בתורתכם (שמות כג ב) אחרי רבים להטת, אנו מרבים מכם, מפני מה אין אתם משוין עמנו בעבודה זרה.

החיד"א ראש דוד פרשת במדבר

רז, אמר עוד וישבתם לבטח בארצכם רמו טענת קבוע וכשישראל הם קבועים בארץ ישראל הו"ל כמחצה על מחצה כדין קבוע.

וכי תאמר בלבדן החינה כשישראל על אדמתם אז יש להם דין קבוע אבל כאשר בתוכחות על עון אלו הן בגולן אגב מטלטלי טלטולא דגזר"א על ארבע כנפות הארץ אזרח לה טענת קבוע לזה כתיב צפרשת תוכחות הסמוכה ואחכס אזרח צגויס רמו מ"ש צעירוצין דף ר"ה ע"צ דגלי המדבר קאמרת כיון דכתיב צכו על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו כמאן דקביע להו דמי ע"ש, ופירוש רש"י וא"כ גם הגלויות כיון [כמאן] שהקב"ה גזר על ישראל לגלות והכל בהשגחה פרטית שאלו יגלו פה ואלו מפה והכל ממפלאות תמידי דעים כפי לורך חקון נפשם א"כ גם בגלויות כיון דקביעי דמו כי כל הגלויות פרט וכלל מאת ה' במדה במשקל ולו נתכנו עלילות, וזה רמו ואחכס אזרח צגויס שמדיי היתה זאת וא"כ טענת קבוע ישנה מחילה ועד סוף ממלרים ועד הנה וכמ"ש צש"ס צדגלי המדבר וכמו

אמרי אמת ימים אחרונים של פסח תרפ"ט

הלוח ואגוסטוס יושב וכו', דבר זה תלוי בעבודת צנ"י שכפי קביעות הנקודה הפנימית בלב איש ישראל כיתר שלא תמוט כך מתיישב הכסא, וזה שא"י צספרי עה"פ אליך כשאתי את עיני היושבי צשמים אלמלא אני לא היית יושב צשמים, צשס אאזו"ל שהנקודה הפנימית לריכה להיות קבועה וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי, גם מי שיש צו יותר פחיתות בכל זאת על ידי הנקודה הקבועה הזו הוא מוסיף קדושה ע"י התעוררות כל שהוא וכן אי' צגמי לעולם יראה